

Sygn. akt XVII AmW 3/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Wiliński
Protokolant –	sekr. sąd. Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu 17 kwietnia 2024 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko **Dyrektorowi Regionalnemu Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie**

z udziałem zainteresowanego **Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w G.**

o nakazanie zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzania ścieków

na skutek odwołania od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 08 grudnia 2022 r. nr (...)

- uchyła zaskarżoną decyzję,
- zasądza od Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie na rzecz (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 820,00 (osiemset dwadzieścia) złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 720,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

SSO Małgorzata Wiliński

Sygn. Akt XVII AmW 3/23

UZASADNIENIE

wyroku z 17 kwietnia 2024 r.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie decyzją z dnia 8 grudnia 2022 r., znak: (...), na podstawie art. 27e ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 27a ust. 3 pkt 3, 27c ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 2028) w związku z art. 104 ustawy z dn. 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania

administracyjnego (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000) nakazał (...) S.A. z siedzibą w G. zawrzeć pisemną umowę ze Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...) w G. o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Na powyższą decyzję odwołanie złożyły (...) S.A. w G. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie. Odwołująca spółka wniosła nadto o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie:

- art. 730 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: "k.p.c.") w zw. z art. 755 § 1 pkt 1) k.p.c. poprzez ich niezastosowanie, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Organ faktu, że Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 23 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt I C 356/21 udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki K. R. o uchylenie uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej ul (...) nr (...) z dnia 03 grudnia 2020 r. poprzez wstrzymanie jej wykonalności do chwili prawomocnego zakończenia tamtej sprawy. A tym samym błędnie organ uznał, że doszło do skutecznego podziału Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) na dwie odrębne wspólnoty tj. Wspólnotę Mieszkaniową ul (...)i Wspólnotę Mieszkaniową (...)

- art. 233 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i brak wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego.

W uzasadnieniu odwołania dodatkowo podniesiono, że Wspólnota Mieszkaniowa (...) nie podjęła odpowiednich kroków technicznych umożliwiających dokopanie prawidłowego ustalenia wielkości dostarczanej wody. Na przyłączy jest jeden wodomierz, który wskazuje zużycie wody przez członków wspólnoty zamieszkujących przy ul. (...). Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) nie dokonała zamontowania odrębnego wodomierza, który wskazywałby na zużycie wody w tej wspólnocie

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości;
2. zasądzenie od odwołującego na rzecz Organu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Zainteresowana Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) w G. wniosła o oddalenie odwołania w całości i obciążenie skarżącej całymi kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w G. zawarła w dniu 10 stycznia 1996 r. umowę nr (...). (...)02 ze Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...), (...)-(...) G., w sprawie dostawy wody, odprowadzania ścieków i sposobu rozliczania należności za usługi objęte niniejszą umową dla Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...), (...)-(...) G..

Dowód: okoliczności bezsporne wynikające z umowy z dnia 10 stycznia 1996 r.; k.19-23 akt administracyjnych

Dla nieruchomości położonej przy ul. (...) prowadzona jest księga wieczysta nr (...). W budynku posadowionym na tej nieruchomości wyodrębnione zostały, stanowiące odrębny przedmiot własności, trzy lokale mieszkalne.

Dla nieruchomości położonej przy ul. (...) prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

Budynki przy ul. (...), (...)-(...) G. występują w zabudowie bliźniaczej.

W budynku posadowionym na nieruchomości położonej przy ul. (...) znajduje się przyłącze wodociągowe. Natomiast przyłącze kanalizacyjne doprowadzone jest do budynku wzniesionego na nieruchomości sąsiedniej, położonej przy ul. (...) w G..

Dowód: okoliczności wynikające z pisma z dnia 22 września 2022 r. k. 47 akt administracyjnych

okoliczności wynikające z pisma z dnia 10 października 2022 r. k. 52 akt administracyjnych

okoliczności wynikające z pisma z dnia 24 października 2022 r. k. 58 akt administracyjnych

treść księgi wieczystej nr (...) k. 2 akt administracyjnych

treść księgi wieczystej nr (...) k. 3 akt administracyjnych

W dniu 29 czerwca 2021 r. Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) podjęła uchwałę nr (...) w sprawie wyboru nowego zarządcy nieruchomości wspólnej, tj. (...) s.c. J. S. (1), J. S. (2) z siedzibą w G. przy ul. (...). Tego samego dnia zawarto w zwykłej formie pisemnej umowę o zarządzanie nieruchomością wspólną położoną przy ul. (...) w G. pomiędzy właścicielami nieruchomości, a (...) s.c. J. S. (1), J. S. (2).

Pismem z dnia 19 maja 2022 r. (...) s.c. J. S. (1), J. S. (2) zwrócili się w imieniu Wspólnoty Mieszkaniowej 69 w G. do (...) S.A. z siedzibą w G. z wnioskiem o zawarcie umowy na dostawę wody i odbiór ścieków ze Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...) w G..

Dowód: okoliczności wynikające z uchwały nr (...) z dnia 29 czerwca 2021 r.; k. 44 akt administracyjnych

okoliczności wynikające z pisma z dnia 19 maja 2022 r. k. 7 akt administracyjnych

okoliczności wynikające z umowy z dnia 29 czerwca 2021 r.; k. 45-46v akt administracyjnych

W dniu 4 sierpnia 2022 r. do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. wpłynął wniosek (...) s.c. J. S. (1), J. S. (2) z żądaniem nakazania (...) S.A. z siedzibą w G. (przedsiębiorstwo) zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...) w G. a spółką, na dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków.

Wnioskodawca wskazał, iż przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy ze Wspólnotą pomimo dostarczenia wszystkich dokumentów potwierdzających istnienie jej jako odrębnej nieruchomości, posiadającej odrębny NIP i REGON. Dodano, że (...) S.A. wystawia błędne faktury i odmawia skorygowania danych i adresata nabywcy faktury. Wspólnota Mieszkaniowa domagała się podjęcia stosownych działań mających na celu zobowiązanie przedsiębiorstwa do zawarcia umowy ze Wspólnotą, która posiada własne przyłącze oraz funkcjonuje na rynku jako odrębny niezależny podmiot na mocy Ustawy o własności lokali.

Dowód: pismo z dnia 3 sierpnia 2022 r.; k. 1 akt administracyjnych

Do pisma z dnia 3 sierpnia 2022 r. wnioskodawca dołączył treści ksiąg wieczystych dotyczących nieruchomości ul. (...), (...)-(...) G. oraz ul. (...), (...)-(...) G..

Dowód : treść księgi wieczystej nr (...) k. 2 akt administracyjnych

treść księgi wieczystej nr (...) k. 3 akt administracyjnych

Organ regulacyjny pismem z 17 sierpnia 2022 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków do nieruchomości położonej przy ul. (...) w G. przez przedsiębiorstwo.

Dowód: zawiadomienie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dnia 17 sierpnia 2022 r. k. 15 akt administracyjnych

Pismem z dnia 31 sierpnia 2022 r. (...) S.A. poinformowała, iż usługa dostawy wody i odprowadzania ścieków z nieruchomości położonych przy ul. (...) w G. świadczona jest na podstawie umowy zawartej ze Wspólnotą Mieszkaniową (...) (...) w G.. Spółka przekazała, że z uzyskanych informacji wynika, że podjęta uchwała nr (...) z dnia 03.12.2020 r. o podziale Wspólnoty Mieszkaniowej „ (...) (...)” w G. na 2 odrębne Wspólnoty, tj. (...) oraz (...) została zaskarżona i przed Sądem Okręgowym w Gdańsku toczy się postępowanie w sprawie jej uchylenia. Sąd w przedmiotowej sprawie udzielił zabezpieczenia poprzez wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały do chwili prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (sygn. akt I C 356/21). Przedsiębiorstwo wskazało, iż nie wpłynął do niego wniosek o zawarcie umowy ze Wspólnotą Mieszkaniową przy ul. (...) w G., tylko pismo z dnia 24 lutego 2022 r. o zmianie zarządcy dla lokali w nieruchomości przy ul. (...) w G.. Na jej podstawie dokonano zmiany adresu korespondencji.

Dowód: okoliczności wynikające z pisma z dnia 31 sierpnia 2022 r. k.18v akt administracyjnych,

postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 lutego 2021 r. o udzielenie zabezpieczenia roszczenia, k. 26 akt administracyjnych

Sprawa o sygn. I C 356/21 została prawomocnie zakończona w dniu 16 marca 2023 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2022 r. uchylił uchwałę numer (...) Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w G. z dnia 3 grudnia 2020 r.

Dowód: okoliczności wynikające z notatki urzędowej dnia 17 kwietnia 2024 r. k. 97 akt sprawy

Pismem z dnia 16 listopada 2022 r. Organ zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego, informując iż strony mają 7 dni na zapoznanie się z zebrany materiał oraz zgłoszenie ewentualnych uwag, gdyż po upływie powyższego terminu zostanie wydana decyzja administracyjna na podstawie zebranych materiałów. Zarówno wnioskodawca, jak i spółka zapoznały się z zebrany materiał dowodowy, natomiast w dniu 24 listopada 2022 r. przedsiębiorstwo wniosło dodatkowe uwagi do zebranego materiału.

Dowód: okoliczności bezsporne wynikające z pisma z dnia 24 listopada 2022 r. k. 74v akt administracyjnych

W dniu 8 grudnia 2022 r. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wydał decyzję zaskarżoną w niniejszej sprawie.

W dniu 05 stycznia 2023 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym ujawniono zmianę firmy pod jaką działa przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne na (...) S.A.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny ustalony został w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, mając w szczególności na uwadze normę art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Przed przedstawieniem motywów wydanego rozstrzygnięcia, w pierwszej kolejności Sąd odniesienie się do zarysowanej na tle rozpoznanej sprawy problematyki związanej z charakterem podmiotu zainteresowanego w niniejszym postępowaniu. Podmiot ten określony została jako Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) w G.. Jak wynika z materiału zgromadzonego w aktach sprawy w skład tej Wspólnoty wchodzi właściciele trzech wyodrębnionych lokali mieszkalnych (vide uchwała k. 71v, notatka urzędowa k. 81).

Nie ulega wątpliwości, że Wspólnota Mieszkaniowa powstaje z mocy prawa z chwilą przeniesienia przez właściciela nieruchomości na osobę trzecią prawa własności pierwszego z lokali i tworzą ją właściciele lokali wyodrębnionych. Wspólnota Mieszkaniowa może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozwana (art. 6 ustawy

własności lokali z dnia 24 czerwca 1994 r. Dz.U. Nr 85, poz. 388). Wspólnota ma tym samym na gruncie procedury cywilnej zdolność sądową (art. 64 § 11 k.p.c.) i procesową (art. 65 § 1 k.p.c.). Wspólnota mieszkaniowa ma także zdolność występowania w postępowaniu administracyjnym na prawach strony (wyr. Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9.9.1998 r., sygn. akt IV SA 2027/96, opubl. CBOSA).

Sąd w pełni zgadza się przy tym z przedstawianym w toku postępowania stanowiskiem, że możliwe jest utworzenie Wspólnoty Mieszkaniowej dla nieruchomości, dla której prowadzona jest tylko jedna księga wieczysta (nieruchomość w znaczeniu wieczystoksięgowym).

Wyróżnia się tzw. małe i duże Wspólnoty Mieszkaniowe (zob. art. 19 ustawy o własności lokali). Mała Wspólnota mieszkaniowa istnieje w domach, w których liczba lokali wyodrębnionych i niewyodrębnionych nie przekracza trzech. W takim wypadku do zarządu nieruchomością wspólną mają odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu postępowania cywilnego o współwłasności. Wobec braku odmiennej decyzji samych właścicieli lokali – w przypadku takiej Wspólnoty zarząd powinien być sprawowany bezpośrednio, a nie za pośrednictwem zarządu albo zarządcy. W judykaturze przyjmuje się, że uregulowanie zarządu rzeczą wspólną w art. 199-209 k.c. jest kompletne. Nie zawiera odesłania do innych przepisów i jest wystarczające do sprawowania zarządu bez potrzeby stosowania zasad określonych w innych, szczególnych przepisach dotyczących zarządu. W myśl tego uregulowania sprawowanie zarządu rzeczą wspólną odbywa się poprzez dokonywanie czynności faktycznych i prawnych przez samych współwłaścicieli, bez podejmowania uchwał stwierdzających możliwość ich dokonania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - VI Wydział Cywilny z dnia 25 maja 2018 r. VI ACa 2030/16, opubl. Legalis). Z drugiej strony członkowie małej Wspólnoty Mieszkaniowej mogą powierzyć zarząd osobie fizycznej lub prawnej (zarządcy). Aby to nastąpiło, niezbędne jest jednak zawarcie przez nich umowy zmieniającej sposób zarządu nieruchomością wspólną w formie aktu notarialnego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali (tak Ustawa o własności lokali. Komentarz red. serii prof. dr hab. K. O., red. tomu dr hab. B. L. 2022, system Legalis). W razie zawarcia takiej umowy obowiązują co do sposobu zarządu zasady określone w umowie (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. III CZP 60/09, opubl. Legalis). Inaczej ujmując powołanie zarządu we wspólnocie, w której liczba lokali nie jest większa niż trzy, nie ma podstaw prawnych i jest nieskuteczne w zestawieniu z treścią art. 19 ustawy o własności lokali, chyba że owo powołanie nastąpiłoby w formie aktu notarialnego i byłoby w istocie wprowadzeniem zarządu umownego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 tej ustawy (tak Dzięczek Roman, Własność lokali. Komentarz. Wzory pozwów i wniosków sądowych, wyd. VIII Opublikowano: WKP 2021). Oznacza to zatem, że właściciele lokali w tzw. małych Wspólnotach Mieszkaniowych mogą w umowie o ustanowienie odrębnej własności lokali albo w umowie zawartej później w formie aktu notarialnego określić sposób zarządu nieruchomością wspólną, a w szczególności mogą powierzyć zarząd osobie fizycznej albo prawnej. Mogą także powierzyć zarząd nieruchomością zarządowi jako organowi wykonawczemu Wspólnoty Mieszkaniowej, a więc przyjąć zarząd charakterystyczny dla wspólnot dużych.

Ponadto członkowie małych Wspólnot Mieszkaniowych mogą zlecać wykonanie niektórych czynności zarządu (np. prowadzenie rachunkowości, dokonywanie wyspecjalizowanych przeglądów) osobom trzecim na podstawie zawieranych z nimi umów. Tego rodzaju umowy nie stanowią o wyłączeniu ustawowych reguł zarządu, gdyż nie zmieniają one generalnej zasady, iż zarząd nieruchomością jest sprawowany bezpośrednio przez samych właścicieli lokali. Wynika stąd wniosek, że tego rodzaju umowy nie wymagają dla swojej ważności dochowania formy aktu notarialnego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy.

W omawianej sprawie nie zostało wykazane, aby członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w G. odstąpili od zasad zarządu bezpośredniego. Reprezentujący Wspólnotę Mieszkaniową na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2024 r. pełnomocnik potwierdził, że prowadzenie spraw Wspólnoty nie zostało powierzone zarządcy w trybie art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali. Tym samym nie zostało wykazane, aby Wspólnota powierzyła zarząd osobie fizycznej lub prawnej (określanym jako zarządca). Dowodem na powyższe nie mogła być Umowa o zarządzanie nieruchomością z dnia 29 czerwca 2021 r. przedstawiona do akt sprawy (k. 74-75). Umowa ta nie została zawarta w wymaganej ustawowo formie szczególnej tj. formie aktu notarialnego.

Powyższe ustalenie nie stało jednak na przeszkodzie ku temu, aby J. S. (1) i J. S. (2) tj. wspólnicy (...) s.c. działali za Wspólnotę Mieszkaniową w toku postępowania sądowego. Sąd nie traktował w/w jako osób, którym właściciele lokali w umowie powierzyli zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu ustawy o własności lokali, co stanowiłoby umocowanie do reprezentowania Wspólnoty mieszkaniowej w postępowaniach sądowych (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego – izba Cywilna z dnia 15 kwietnia 2019 r. sygn.. akt I CSK 527/18, opubl. Legalis). Umocowanie w/w wywiedzione zostało z art. 87 § 1 k.p.c., który stanowi, że pełnomocnikiem w postępowaniu sądowym może być osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia. Umowa stanowiąca podstawę umocowania nie wymaga w takim przypadku formy szczególnej.

Przedstawione wyjaśnienia, istotne z punktu widzenia prawidłowego umocowania do działania przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, miały także przełożenie na wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Spory pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo - kanalizacyjnym, a odbiorcą usług oddane zostały pod rozstrzygnięcie organu regulacyjnego, a następnie poprzez wniesienie odwołania od decyzji organu, pod orzeczenie sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Odnosi się to do ustawowo wyszczególnionych rodzajów spraw. W myśl art. 27 e ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków z dnia 7 czerwca 2001 r. (Dz.U. Nr 72, poz. 747, dalej też ustawa) rodzaje tych sporów są następujące:

- odmowa zawarcia umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,
- odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego,
- odmowa przyłączenia do sieci nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości.

Natomiast rozstrzygnięcie organu regulacyjnego może polegać na nakazaniu przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu:

- zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków;
- przywrócenia dostawy wody;
- otwarcia przyłącza kanalizacyjnego;
- przyłączenia do sieci.

Zakres przedmiotowy rozstrzygnięcia organu determinuje kognicję sądu powszechnego. Tylko bowiem od wyższej wyszczególnionych decyzji przysługuje odwołanie do sądu. Dlatego też w przypadku wniesienia odwołania konieczne jest jednoznaczne określenie podstawy wydania decyzji, gdyż ta określa zakres orzekania sądu.

Rozpoznawana sprawa odnosiła się do nakazania odwołującej spółce zawarcia ze Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...) w G. pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzania ścieków. W myśl art. 6 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo -kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci, i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy.

Zgodnie z przepisami ustawy o zaopatrzeniu nie jest możliwe zawarcie dwóch lub więcej umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, dotyczących jednej i tej samej nieruchomości, oraz jednego i tego samego przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego. Co do zasady po stronie przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego istnieje obowiązek publicznoprawny zawarcia tylko jednej umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dotyczącej tej samej nieruchomości (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 07 lipca 2023 r. sygn. akt VII AGa 232/23, niepubl.). W myśl art. 6 ust. 5 tej ustawy o zaopatrzeniu jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkiem

wielolokalowym lub budynkami wielolokalowymi, umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana z ich właścicielem lub z zarządcą. Jedynie na wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zawiera umowę, o której mowa w ust. 1, także z osobą korzystającą z lokalu wskazaną we wniosku, jeżeli:

- 1) instalacja wodociągowa w budynku jest wyposażona w wodomierze, zainstalowane zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi, przy wszystkich punktach czerpalnych;
- 2) jest możliwy odczyt wskazań wodomierzy w terminie uzgodnionym przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z właścicielem lub zarządcą;
- 3) właściciel lub zarządca rozlicza, zgodnie z art. 26 ust. 3, różnicę wskazań między wodomierzem głównym a sumą wskazań wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych wody;
- 4) właściciel lub zarządca na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, reguluje należności wynikające z różnicy wskazań między wodomierzem głównym a sumą wskazań wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych wody;
- 5) właściciel lub zarządca określa warunki utrzymania wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych oraz warunki pobierania wody z punktów czerpalnych znajdujących się poza lokalami;
- 6) został uzgodniony z właścicielem lub zarządcą sposób przerywania dostarczania wody do lokalu bez zakłócania dostaw wody do pozostałych lokali; w szczególności przez możliwość przerywania dostarczania wody do lokalu rozumie się założenie plomb na zamkniętych zaworach odcinających dostarczanie wody do lokalu;
- 7) został uzgodniony z właścicielem lub zarządcą sposób przerywania dostarczania wody z punktów czerpalnych znajdujących się poza lokalami, bez zakłócania dostaw wody do lokali.

Jak to już wyjaśniono wyżej, w odniesieniu do nieruchomości położonej przy ul. (...) w G. mogła być co do zasady zawarta jedna umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków, podpisana bądź to z właścicielem lub z zarządcą. Umowa taka mogła być zatem po pierwsze zawarta ze wszystkimi współwłaścicielami nieruchomości, względnie - jako że umowa o dostawę wody stanowi czynności zwykłego zarządu - tymi z nich, którzy reprezentują większość. Jak to już wyjaśniono na wstępie uzasadnienia w budynku wielolokalowym, w którym nie ma tylu wyodrębnionych samodzielnych lokali, aby stosować reguły wynikające z ustawy o własności lokali, sposób zarządu nieruchomością wspólną określają wyłącznie przepisy kodeksu cywilnego. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 200 k.c. każdy ze współwłaścicieli jest obowiązany do współdziałania w zarządzie rzeczą wspólną, jednakże na mocy art. 201 k.c. do czynności zwykłego zarządu rzeczą wspólną potrzebna jest zgoda współwłaścicieli posiadających większość udziałów. Dlatego przyjmuje się, że w celu skutecznego zawarcia umowy na zaopatrzenie w wodę oraz odprowadzanie ścieków wymagana jest zgoda współwłaścicieli posiadających większość udziałów w nieruchomości, którzy wyrażą zgodę na zawarcie takiej umowy oraz wskażą osobę, która w ich imieniu zawrze taką umowę (tak B. P., R. W., R. J., Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz Opublikowano: ABC 2011). Po drugie umowa taka mogła zostać zawarta z zarządcą, przy czym przyjęć należy, iż na gruncie art. 6 ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu zastosowanie znajdują przepisów ustawy o własności lokali (tak U. K., B. B., Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz Opublikowano: WK 2015). Oznacza to, że umowa może być podpisana z zarządcą, o ile w umowie o ustanowieniu odrębnej własności lokali albo w umowie zawartej później w formie aktu notarialnego członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej określili sposób zarządu nieruchomością wspólną, a w szczególności powierzyli zarząd osobie fizycznej albo prawnej.

Jak wynika z akt administracyjnych wniosek o zawarcie umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków został złożony przez Wspólnotę Mieszkaniową ul. (...) w G., w imieniu której działali wspólnicy (...) s.c. (vide pisma k. 5, 7, 9 akt administracyjnych). Również to Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) wniosła odwołanie do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G.. W tej sytuacji

w ocenie Sądu niewłaściwe było określenie w zawiadomieniu, że wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie następuje na wniosek (...) s.c. (k. 15 akt administracyjnych), oraz że to (...) s.c. jest odbiorcą usług (k. 30 akt administracyjnych). (...) s.c. wezwani zostali przy tym do przedłożenia umowy lub dokumentu, z którego wynika, że są uprawnieni do zarządzania nieruchomością zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu (k. 40 akt administracyjnych). Pomimo nie wykazania, iż w/w są zarządcą w rozumieniu art. 18 ustawy o własności lokali, dalsze działania podejmowane przez organ regulacyjny w toku postępowania administracyjnego wskazują, iż wspólnikom (...) s.c. przyznano taki status. Co więcej w decyzji rozstrzygającej spór doszło już do całkowitego dualizmu, gdyż z jednej strony określono, że sprawa prowadzona jest na wniosek (...) s.c., a z drugiej strony przedsiębiorstwu wodociągowo - kanalizacyjnemu nakazano zawarcie umowy ze Wspólnotą Mieszkaniową ul. (...).

Organ regulacyjny wydając decyzję powinien określić, kto jest stroną postępowania, tym bardziej, że rozstrzygnięcie mogło być wydane jedynie na wniosek strony (art. 7 k.p.a.). Natomiast w decyzji wskazano, że ta wydawana została na wniosek (...) S.A. J. S. (1) i J. S. (2), co pozwala domniemywać, że w/w potraktowani zostali jak zarządca, a z drugiej strony nakazano zawarcie umowy ze Wspólnotą Mieszkaniową. Jeszcze raz zaakcentować natomiast należy, że jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkiem, w którym nie znajdują się więcej niż trzy lokale, to umowa może być zawarta z (i) właścicielem nieruchomości (gdy cały budynek jest własnością jednego podmiotu), (ii) właścicielami wyodrębnionych lokali posiadającymi większość udziałów, lub (iii) z zarządcą (jeżeli ten został ustanowiony stosownie do reguł wynikających z art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali).

Wydana decyzja organu regulacyjnego nieprawidłowo określa stronę umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków i już chociażby z tego powodu musiała zostać uchylona.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że w sytuacji, gdy decyzja administracyjna została wydana bez podstawy prawnej, to Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może jej w żaden sposób konwalidować i konieczne jest jej uchylenie. W wyroku Sądu Najwyższego z 19 sierpnia 2009 r. sygn. akt III SK 5/09 (opubl. OSNP 2011, Nr 9-10, poz. 144), jednoznacznie stwierdzono, że uchylenie decyzji w całości powinno nastąpić wówczas, gdy wydanie jej nastąpiło bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa materialnego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 14 kwietnia 2010 r., III SK 1/10, OSNP 2011 nr 21-22, poz. 288; z 21 października 2010 r., III SK 7/10, niepubl.; z 7 lipca 2010 r., III SK 52/10, niepubl.; z 5 września 2011 r., III SK 5/11, niepubl.).

Przedstawione wywody nie stanowiły jednak jedynej podstawy wydanego wyroku. Jak już zasygnalizowano wyżej, po stronie przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjnego istnieje obowiązek publicznoprawny zawarcia tylko jednej umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dotyczącej konkretnej nieruchomości. Istnienie przyłącza na nieruchomości i umowy o zaopatrzenie w wodę wpływa na prawa współwłaścicieli nieruchomości, którzy z uwagi na zasadę jednej umowy do jednego przyłącza, nie mogą zawierać kolejnej umowy, chyba że spełnione są warunki ze stosowanego per analogiam art. 6 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 07 lipca 2023 r. sygn. akt VII AGa 232/23, niepubl.). Natomiast z ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie wynikało, że na nieruchomości położonej przy ul. (...) znajduje się przyłącze wodociągowe, a woda do nieruchomości jest już dostarczana na podstawie umowy z dnia 10 stycznia 1996 r. zawartej ze Wspólnotą Mieszkaniową (...) ul. (...) (...) G..

Jak już wskazywano, Sąd w całości przychylił się do prezentowanej w toku postępowania sądowego argumentacji, popartej także licznymi orzeczeniami sądów, że powstanie Wspólnoty Mieszkaniowej wiązać należy z jedną nieruchomością w rozumieniu wieczystoksięgowym. Niemniej jednak w toku niniejszego postępowania nie mogły być rozstrzygane spory, co do bytu prawnego Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ul. (...) (...) w G. i ważności ówczesnie zawartej umowy w sprawie dostaw wody i odprowadzania ścieków. Jeszcze raz wskazać trzeba, że kognicja Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzależniona jest od zakresu uprawnień organu regulacyjnego określonych art. 27e ustawy o zaopatrzeniu. Przepis ten określa zamknięty katalog spraw spornych podlegających rozstrzygnięciu przez organ regulacyjny (ust. 1), a obok tego podaje – również zamknięty – katalog możliwych rozstrzygnięć (ust. 2), stąd ocena umocowania Wspólnoty Mieszkaniowej, której zadania, uprawnienia i obowiązki regulują przepisy ustawy o własności lokali – do zawarcia umowy wykracza poza ramy ingerencji organu regulacyjnego wyznaczone przepisami

ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zob. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 maja 2020 r. sygn. akt IV SA/Wa 2954/19, opubl. Legalis). Oznacza to, że Organ regulacyjny nie był władny ocenić ważności wcześniej zawartej umowy o dostawę wody, i na tej podstawie uznać, że Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...) jako odrębny podmiot, jest uprawniona do podpisania nowej umowy o dostawę wody. Rozstrzygnięcie dotyczyło bowiem nieruchomości, która w wodę taką jest już zaopatrywana w oparciu o istniejące przyłącze i wykonywaną umowę. Utrzymanie w mocy decyzji Organu regulacyjnego doprowadziłoby do sytuacji, w której członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w G. pozbawienia zostaliby dostaw wody w oparciu o postępowanie administracyjne, którego nie byli stroną.

Postępowanie wszczęte w oparciu o art. 27e ustawy o zaopatrzeniu w wodę nie może też stanowić, jak tego chciała Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...), podstawy dla zawarcia „trójstronne porozumienia, co do sposobu korzystania i rozliczania zużytej wody” (k. 49 akt sądowych).

Uregulowanie zaistniałego stanu faktycznego wymaga wcześniejszego ewentualnego ustalenia nieważności umowy z dnia 10 stycznia 1996 r. zawartej ze Wspólnotą Mieszkaniową (...) ul. (...) (...) G., jako zawartej z podmiotem nieistniejącym. Strony mogą w tym zakresie dojść do porozumienia, a w sytuacji konfliktowej otwarta jest droga dla ustalenia nieważności tej umowy w drodze procesu cywilnego (art. 189 k.p.c.). Wówczas to Organ regulacyjny, a dalej Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, związani takim ustaleniem mogliby nakazać w odniesieniu do nieruchomości położonej przy ul. (...), jako wyposażanej w przyłącze wodociągowe, po złożeniu wniosku przez podmiot uprawniony na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy, zawarcie umowy o dostawę wody.

Dodatkowe wątpliwości Sądu wzbudziła decyzja organu regulacyjnego w odniesieniu do nakazania zawarcia umowy o odprowadzanie ścieków, w sytuacji w której bezspornym było, że nieruchomość położona przy ul (...) nie jest wyposażona w przyłącze kanalizacyjne. Zgodnie z normą art. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu przyłącze kanalizacyjne to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 czerwca 2017 r. sygn. akt III SZP 2/16 (opubl. OSNP 2018 nr 1, poz. 10, str. 105, Legalis nr 1612208) wykładnia przepisu art. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu skłania do przyjęcia tezy, że sformułowanie w nim tylko dwa warianty przyłącza kanalizacyjnego, przy czym zastosowanie każdego z nich zostało uzależnione od kwestii techniczno-faktycznej, jaką jest istnienie studzienki na nieruchomości wymagającej podłączenia do sieci. Na taki sposób rozumienia powołanego przepisu wskazuje w szczególności użyty w nim zwrot: „a w przypadku jej braku”, z którym ustawodawca wiąże wyznaczenie końca przyłącza na granicy nieruchomości, odnosząc go jednak wyłącznie do sytuacji, gdy studzienki nie ma. Jeżeli zaś między instalacją kanalizacyjną w budynku a siecią kanalizacyjną jest studzienka, to do wyznaczenia granic przyłącza stosuje się tylko ten fragment art. 2 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu, który brzmi następująco: „odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku”. Wykładnia tego fragmentu przepisu z uwzględnieniem reguł językowych musi natomiast prowadzić do wniosku, że sformułowanie „za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku” może oznaczać jedynie tę część (odcinek) przewodu kanalizacyjnego, która znajduje się już za studzienką i kończy się na sieci, widzianą z pozycji osoby stojącej tyłem do budynku i patrzącej w kierunku studzienki. Taką wykładnię wzmacnia dodatkowo przyjęta w przepisie perspektywa, w myśl której będący przyłączem kanalizacyjnym odcinek przewodu jest definiowany od strony wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej w nieruchomości odbiorcy w kierunku sieci kanalizacyjnej. Dalej Sąd Najwyższy wyjaśnił nadto, że zarówno w potocznym jak i jurydycznym rozumieniu, przyłącze jest odcinkiem łączącym sieć przedsiębiorcy przesyłowego z instalacją odbiorcy. Odbiorcą jest zaś ten, kto otrzymuje lub pobiera określone media na podstawie umowy z przedsiębiorcą (M. Balwicka-Szczyrba, 1.2. Zakres pojęcia „urządzenie przesyłowe” (w:) Korzystanie z nieruchomości.). Zatem urządzenie przesyłowe z art. 49 k.c. kończy się na urządzeniu wewnętrznym odbiorcy, która to instalacja nie służy ani doprowadzaniu, ani odprowadzaniu. W przypadku przyłącza wodociągowego miejsce to zostało ustawowo określone jednoznacznie - instalacja odbiorcy usług zaczyna się zaraz za zaworem z wodomierzem głównym. W przypadku przyłącza kanalizacyjnego ustawodawca nie był aż tak jednoznaczny. Posłużeń się kryterium studzienki, dostarcza jednak argumentów przemawiających

za tym, że to właśnie na studziencie kończy się instalacja odbiorcy usług przedsiębiorstwa kanalizacyjnego. W uchwale tej zwrócono nadto uwagę, że ustawa o zaopatrzeniu, posługując się pojęciem „wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej w nieruchomości”, nie definiuje tego pojęcia. Nie dostarcza też żadnych innych kryteriów, za pomocą których można byłoby dokonać rozgraniczenia między instalacją wewnętrzną i zewnętrzną. Jeśli jednak pod pojęciem nieruchomości rozumie się w prawie cywilnym nie tylko grunt, ale również budynek (część budynku) stanowiący odrębny od gruntu przedmiot własności (art. 46 § 1 k.c.), to uprawnione jest przyjęcie, że „wewnętrzną instalacją kanalizacyjną w nieruchomości” jest instalacja kanalizacyjna umieszczona w przyłączanej do sieci nieruchomości gruntowej lub nieruchomości budynkowej. Jeżeli więc do sieci kanalizacyjnej jest podłączany sam budynek (mający status nieruchomości w rozumieniu prawa cywilnego), wówczas wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości stanowi instalacja tego budynku. Jeżeli zaś do sieci ma być podłączona „nieruchomość gruntowa”, to wewnętrzną instalacją kanalizacyjną w nieruchomości jest instalacja umieszczona w gruncie (oraz w budynku na nim posadowionym). Warto nadto odwołać się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie o sygn. akt III SK 39/04 (opubl. OSNP 2005 nr 6, poz. 89, str. 274, Legalis nr 67778), w którym zwrócono uwagę na sekwencję zdarzeń prowadzących do przyłączenia do sieci kanalizacyjnej. Podmiot ubiegający się o przyłączenie musi najpierw zabudować nieruchomość w taki sposób, by została ona wyposażona w „wewnętrzne instalacje” kanalizacyjne (co najczęściej wiąże się z postawieniem budynku wyposażonego w takie instalacje), następnie musi wybudować przyłącza, a dopiero potem żądać przyłączenia do sieci.

Przenosząc powyższe na grunt omawianej sprawy, stwierdzić należy, że nieruchomość położona przy ul. (...) nie jest wyposażona w przyłącze kanalizacyjne. Dotychczas odbiór ścieków z tej nieruchomości odbywał się na podstawie opisanej już wyżej umowy z dnia 10 stycznia 1996 r. zawartej ze Wspólnotą Mieszkaniową (...) ul. (...) (...) G., przy wykorzystaniu przyłącza znajdującego się w budynku posadowionym na nieruchomości ul. (...).

Jeszcze raz wskazać trzeba, że odbiór ścieków z nieruchomości wymaga przeprowadzenia sekwencji czynności, wśród których można wyróżnić: złożenie wniosku o wydanie warunków technicznych przyłączenia do sieci (zlecenie wydania), wydanie warunków technicznych przyłączenia, złożenie wniosku o przyłączenie do sieci, przyłączenie do sieci (art. 15 ust. 4 ustawy), złożenie wniosku o zawarcie umowy oraz zawarcie umowy (art. 6 ust. 2 ustawy). Całości tej sekwencji nie można utożsamiać z pojedynczym jej elementem, zatem nie można całości procesu uznać ani za przyłączanie do sieci, ani za zawieranie umowy. Ustawodawca wyodrębnił każdą z czynności leżących po stronie przedsiębiorstwa wodociągowo (zob. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2022 r. sygn. akt VII SA/Wa 1008/22, opubl. LEX nr 3412499). Niedopuszczalne jest pominięcie jednego z tych elementów, jak to miało miejsce w sprawie niniejszej. Skoro nieruchomość ul. (...) nie jest wyposażona w przyłącze kanalizacyjne, to nie można nakazać zawarcia przedsiębiorstwu wodociągowo – kanalizacyjnemu umowy o odbiór ścieków.

Mając na uwadze najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego uzupełniająco także wskazać należy, że zgodnie z art. 27e ust. 1 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu, w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, na wniosek strony rozstrzyga organ regulacyjny w drodze decyzji. Rozstrzygnięcie to polega na nakazaniu przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków. Wydana przez organ decyzja powinna zatem przede wszystkim rozstrzygać sprawy sporne dotyczące odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Sąd podziela argumentację, która została przedstawiona przez Sąd Najwyższy w uchwale wydanej pod sygn. akt I NZP 3/23 z dnia 25 października 2023 r. (opubl. Legalis), iż nie jest takim rozstrzygnięciem ograniczenie się organu do nakazania zawarcia umowy bez wskazania istotnych elementów umowy. Badając sprawę sporu o zawarcie umowy organ nie może abstrahować od warunków tej umowy, czyniłoby to bowiem całkowicie nieskutecznym instrument rozstrzygnięcia sporów na gruncie przywołanej ustawy. Brak wytycznych w tym zakresie powoduje po stronie przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjnego niemożność stwierdzenia na jakich właściwie warunkach ma wykonać decyzję, co ostatecznie mogłoby prowadzić do arbitralnego ustalenia przez niego tychże warunków, umożliwiając narzucenie zainteresowanej w umowie m.in. dowolnie określonych stawek za odbiór ścieków.

Tożsame stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 marca 2024 r. sygn. akt I NSK 95/23.

Przedstawione wywody skutkowały w pkt I wyroku uchyleniem zaskarżonej decyzji.

Ostatecznie dla rozstrzygnięcia sprawy nie miało znaczenia zabezpieczenie wydane przez Sąd Okręgowy w Gdańsku. Ewentualny podział Wspólnot Mieszkaniowych nie miał, wobec przytoczonych wyżej argumentów, znaczenia dla rozstrzygnięcia. Ponadto zabezpieczenie to upadło z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiocie uchylenia uchwał wspólnoty, co nastąpiło w dniu 16 marca 2023 r.

W pkt II wyroku orzeczono ustawy o kosztach procesu mając na uwadze normę art. 98, 99 i 108 § 1 k.p.c. Kosztami tymi, jako strona przegrywająca został obciążony Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w G. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Zgodnie z wnioskiem strony odwołującej zasądzono na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 720,00 zł określone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Do akt sprawy nie przedstawiono dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Zasądzone koszty obejmują także opłatę sądową w wysokości 100,00 zł.

Na rzecz odwołującego, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, nie zasądzono kosztów procesu od strony zainteresowanej, albowiem brak było stosownego wniosku w tym zakresie.

09.05.2024 r.

SSO Małgorzata Wiliński